

SANT JORDI

Sant Jordi és tota una llegenda universal en el món occidental. De Jordi, n'hi han arreu. Però això no treu que el nostre tingui la pròpia significació: Lluitar contra el drac. El mata. I perquè el mata, aleshores, emergeix, surt, aflora, neix l'Amor.

I per no perdre aquesta llegenda viva, els regals d'aquest diada són una parella: La rosa i el llibre.

La rosa que despunta en diversitat de colors per expressar l'arc de sant Martí de l'amor. L'amor és fluctuant com el lema de la vil·la de París: "Fluctuat nec mergitur", que vol dir: "Navega sense mai naufragar". El vertader amor no naufraga mai. Les tempestes el fan fort. No debades, la senyera catalana té les quatre barres de sang: Un color rosa vermell ben fort.

El llibre. Sense llengua pròpia no hi ha cultura pròpia. I la llengua s'expressa per escrit. I per escrit es llegeixen les llegendes, el contes, la Història. I per escrit es poden canviar les coses, amputar-les o àdhuc matar-les o assassinar-les. La història en va plena. Però la veritat sempre surt al final. Mireu la vida dels sants o de les santes.

És més, la diada de Sant Jordi, patró del sentiment de país català, s'està vivint com dia de festa. Què vol dir? La vista pot fer-se la cega. L'oïda pot fer-se la sorda. El múscle lingual pot paralitzar-se.. Però, fem festa a Catalunya.

I ara que ens apropem al 11 de setembre del 2014, caldrà recordar la frase dels defensor de la ciutat de Barcelona: "Viurem lliures o morirem". La diada és un bon moment per lluitar contra l'anorèxia del sentiment de país, recordant aquella frase d'Albert EINSTEIN: "*No sé si tornaré a Barcelona, però sí que sé que aquestes cançons ja formen part de la meva vida*", després d'escoltar les sardanes. I una sardana pot tenir una rotllana de centenars de kilòmetres al llarg i ampla de tot Catalunya perquè tothom s'hi agafi de les mans. Una cadena humana de mans. Cadena, com a frontera o com esclavatge?

Jaume Patuel

Abril 2013